

Museum Dr. Guislain te Gent met beeldend kunstenaar Mirjam Devriendt samen. In de tentoonstelling 'Uit het niets' gaat haar focus naar mensen met Alzheimer in hun beleving van muziek en naar wat zij ervaren als ze zelf kunnen creëren. Tederheid, intimiteit en communicatie staan centraal.

Canvas sloot zich eveneens graag aan bij het project Alzheimer Code, mede omdat het een maatschappelijk relevant onderwerp vanuit verschillende invalshoeken benadert. Met de uitzending van 'Zondvloed' (20-9-2015), 'Feel My Love' (20-9-2015) en 'Amour (25-9-2015) leverde Canvas een substantiële bijdrage.

Artforum Leuven betreft kinderen en jongeren bij de Alzheimer Code via doe-verhalen (kunst ontdekken of zelf maken) en workshops: 'Hester Bolle: Echo, denken met je oren, films, 'denkbeeldig', hoe opa een boom werd, de mot in mijn kop, vlinders in mijn buik ...'

Al de vermelde initiatieven bewijzen overvloedig dat een inclusieve benadering en een multifocale samenwerking tot formidabele resultaten kan leiden. Dat

de kunstwereld hieraan een bijzondere bijdrage kan leveren is onweerlegbaar. Paul Buekenhout, bestuurder vzw Hellebosch schrijft hierover: "Kunst kan de wereld niet redden. Maar kunstenaars bieden wel een kijk op de wereld die kan tellen, soms ook een inzicht. Meestal geven ze vorm en inhoud aan menselijkheid. Luister naar wat ze zeggen."

De drie initiatiefnemers van de Alzheimer Code zijn dank verschuldigd aan de milde sponsors, zonder wiens hulp het niet had gekund: CM, Socialistische Mutualiteiten, Liberale Mutualiteiten, Onafhankelijk Ziekenfondsen, Neutrale Ziekenfondsen, Gasthuiszusters Antwerpen, Vlaams Minister Jo Vandeurzen, Vlaams Minister Sven Gatz, en Knack als mediasponsor.

Alzheimer Liga Vlaanderen spreekt woorden van waardering en dank uit aan Paul Buekenhout, drijvende kracht achter dit uniek project.

Verslag: François De Vleeschouwer

NIEUWE VLAAMSE WEBSITE WWW.DEMENTIE.VLAANDEREN

De nieuwe website www.dementie.vlaanderen, die het Expertisecentrum Dementie Vlaanderen heeft gelanceerd, geeft informatie over Alzheimer Liga Vlaanderen, Expertisecentrum Dementie Vlaanderen en Stichting Alzheimer Onderzoek. Op deze manier tonen de drie koepelorganisaties zich gezamenlijk naar derden toe. Alle nuttige informatie over dementie is op te vragen. De website geeft blijk dat de drie koepelorganisaties complementair aan elkaar werken.

WIE IK BEN EN HOE IK HEET - JONAS WINTERLAND

In aanloop naar de Werelddag Dementie die dit jaar in Vlaanderen op 19 september werd gevierd, sloegen Alzheimer Liga Vlaanderen en singer-songwriter Jonas Winterland de handen in elkaar om een videoclip te maken bij 'Wie ik ben en hoe ik heet'. De zanger schreef dit lied toen hij bijzonder aangedaan was door een documentaire over dementie.

"Vergeten en vergeten worden is een thema dat mij sowieso bezighoudt en dus ook regelmatig in mijn songs opduikt", aldus Winterland. "Uiteindelijk proberen we allemaal op onze eigen kleine manier om sporen na te laten. We willen iets betekenen. Terwijl het eigenlijk doodnormaal is dat je na verloop van tijd door velen vergeten wordt. Onze ouders en onze grootouders herinneren we ons natuurlijk nog, maar daar houdt het meestal op.

Dat is ook de normale gang van zaken. Maar dat je tijdens je leven zelf al begint te vergeten, of vergeten wordt door wie je dierbaar is, die gedachte jaagt mij angst aan."

Jonas Winterland: "Alzheimer Liga Vlaanderen heeft de visie dat je steeds de mens centraal moet blijven stellen, niet zijn ziekte of aandoening, en daar kan ik mij perfect in vinden. Daarom wilden we zeker geen donkere, zwaarmoedige videoclip maken. Ook met dementie is het leven immers nog waardevol en mooi. In mijn ogen is de clip een ode aan het leven en aan de eeuwige jeugd geworden."

'Wie ik ben en hoe ik heet' is de nieuwste single uit het album 'Zwaartekracht en andere verzinsels'.

MIJN MAMA VERHUIST NAAR EEN EILAND - EDGARD EECKMAN

Over mijn mama en over een lied

Edgard Eeckman: "Het moet rond 20 uur geweest zijn - het was Terzake op tv - toen ik terugreed na (weer) een bezoek aan mijn mama van 88 jaar. De tv had opgestaan, zij zat in de zwarte, licht versleten lederen zetel, zoals altijd. Ik zat ernaast en we dronken een portootje. We waren samen. Of toch niet?"

Want ze was soms weg, voelde ik. Naar oorden die ik niet kende. Dan reisde ik met haar mee. En dan gleed ze opeens terug naar de kamer in de serviceflat. Alsof ze even op een eiland is, dacht ik in de auto waarmee ik een stuk van de nacht afsneed. Terug thuis beschreef ik het op mijn facebookpagina met een metafoor: mijn mama verhuist naar een eiland. En zo is het begonnen. Hier is het tekstje dat ik toen publiceerde.

Mijn mama verhuist naar een eiland

Vandaag zijn we voor haar 88ste verjaardag nog eens naar een sjeek restaurant geweest op het vasteland. Maar in gedachten was ze nog op haar eiland, dat zag je. Ze woont er nu al een tijdje en al moest ze eraan wennen, ze voelt er zich steeds meer thuis. Ik lees in haar ogen dat ze nog wel eens naar een ander en verder eiland zal reizen, maar ze zegt er ons weinig over.

Het is een heel eenvoudig eiland waar mensen op een kleine oppervlakte vooral bezig zijn met gewone, dagelijkse dingen. Niemand heeft er zorgen over de toekomst en ook het verleden oogt anders dan op het vasteland.

Mijn mama gaat graag mee naar het restaurant omdat ze het nog kent van vroeger, al weet ze niet meer precies wat vroeger is. Ze is juist daarom tevreden als ze via de smalle loopbrug terug in dat grote huis op het eiland is, waar er nog mensen zijn die naar tv kijken zonder veel te zien en in een huis wonen zonder te weten waar dat huis juist is.

Mijn mama weet niet dat ze op een eiland woont en we zeggen het haar ook niet omdat we haar niet ongerust willen maken over de diepte van de zee.

Ik denk immers niet dat mijn mama op een eiland wil wonen, maar op een dag is ze verhuist en daar hebben we haar dan maar bij geholpen. Dat doe je voor je mama, al woont ze daardoor nu een eind verder weg.

Op deze tekst kwamen veel en erg emotionele reacties en ik kwam toen op het idee om er een liedtekst uit te destilleren. En Marc Borms, mijn collega en maat in het Universitair Ziekenhuis Brussel in Jette waar ik werk, zei meteen ja als ik hem vroeg om er muziek op te schrijven. En hij kende dan weer drie maten die mee de studio in wilden trekken. En zo kwam er dus ook het lied 'Eiland'.

Als je dit leest, is mijn mama nog steeds aan het pakken. We helpen haar daarbij. Het doet ons pijn dat ze verhuist, maar er is niets aan te doen. Daarom praten we er nauwelijks over, we pakken en genieten van de momenten en haar gezicht dat opklaart telkens we langskomen. Mijn mama wordt stilaan de bewoner van een eiland, een eilandster. Maar ook daar zal ze altijd ons mama en onze ster blijven.

En het lied, daarvan krijg je een voorsmaakje op <http://www.eilandster.be>. Je kan het ook voor 0,99 euro downloaden op iTunes. De opbrengst schenken we aan de Alzheimer Liga Vlaanderen."

Tekst : Edgard Eeckman